

Januar eller februar 1892

AFSENDER

Christine Mackie

MODTAGER

Alhed Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Noget af brevet mangler. Det er kun dateret "Søndag". Af indholdet fremgår det, at Christine Mackie opholdt sig i Århus, og hun boede dér januar til februar 1892.

Generel kommentar:

Digtcitater er fra Holger Drachmann: Dyvekes Sange, som blev trykt i bogen i Ranker og Roser 1879.

"Pastor Lindhardt-Historien":

Christine Mackie fortalte i januar og februar 1892 i flere breve, at hun havde sendt præsten nogle sider fra sin dagbog.

Laud: Højeste karakter på en skala.

Forkortelse af Laudabilis: Rosværdigt. (Den Danske Ordbog).

"nu må du gerne få ham": Alhed Larsen, f. Warberg, var forlovet med Harald Balslev i begyndelsen af 1890'erne. "Studenten", som er omtalt i flere breve, var oftest Thorvald Balslev, men i dette tilfælde må der være tale om Harald Balslev.

Der levede flere pastor Balslev'er omkring 1892, men den her omtalte må være Lars Christian Balslev. Han og Mogens Lindhardt blev begge født 1869.

Omtalte personer:

Harald Balslev

Lars Christian Balslev

Leonard Holst

Mogens Lindhardt

Nicoline von Sperling

Laura Warberg

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske Arkiv, BB2709

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Gave til Østfyns Museer fra en
efterkommer af Astrid Warberg

DOKUMENTINDHOLD

Leonard Holst har fortalt Christines Lindhardt-historie hjemme. Familien fortæller den sikkert til Noline von Sperling, som vil lade den gå videre til Balslev.

Harald Balslev har fået topkarakter ved eksamen, og Laura Warberg har skrevet, at nu må Alhed godt få ham. Christine mener, at han vil være en god mand for Alhed.

TRANSSKRIFTION

Hans Øje var dybt som Fjorden der ude,

Jeg kunde mig tænke derned!

På Brystet det brede lå Fløjelets Pude

Jeg kunde mig hvile derved.

For Foden jeg kunde ham falde med Suk

Og smile om Hånden min Pande strøg -

De sagde så ofte, at Duen var smuk,

Nu ved jeg - nu ved jeg først, hvem der er Høg!

[Der er sat et kryds over hele digtet]

Lørdag. Kære A. nej der var nok intet Brev i Aftes, det er for Resten meget rigtig; at du ikke skriver så snart, det er jo dyrt at skrive hvert Øjeblik; jeg vil nu have et Brev til dig påbegyndt, når jeg får dine Breve, og så kan det ligge og blive fuldført lidt efter lidt. I Dag havde jeg Brev fra Mor og Leonard. Det Vrøvl havde, allerede inden jeg stoppede ham, fortalt min Pastor Lindhardt-Historie hjemme, jeg sætter nu, de fortæller den til Frk Sperling, hun til Pastor Balslev og han tilfældigvis taler om det en Gang til Pastor L. de kender rimeligvis hinanden, Pastor B. må være ca. samtidig med ham, og han har vist været her i Byen - der kunde komme interessante Opdagelser ud af det! Leon er dog et Vrøvl! Han fik min Advarsel hjemme på Mors Fødselsdag, men inden han nåede at få den havde han sludret. - Jeg så forleden at Studenten havde fået Laud, jeg kiggede netop efter ham - havde for Resten ikke tvivlet om Udfaldet. Mor skrev om det; det er kosteligt med hende, hun er slået om, nu må du gerne få ham! Hun og Far har ventet på Forlovelsen nu efter Examen. Hun skriver endogså: "Alhed har dog vist holdt af ham, men det er vel desværre forbi!" - Jeg for mit Vedkommende er af den Mening, at skal du overhovedet have nogen, så kan du aldrig få nogen bedre end ham! Men vogt dig vel endnu min Pige, se dig i Spejl på mig! Jeg mener med Hensyn til at være sikker på dine Følelser! [Resten af brevet mangler]